

Naar de kraaien

Posted At : July 6, 2012 11:50 PM | Posted By : Laurens

Related Categories: Varia

Op zaterdag heeft Karla een nieuw deel van de inburgeringscursus gedaan: ze is naar een Australian Rules Football wedstrijd geweest met de inmiddels bekende Michael en nog een groepje. De Adelaide Crows speelden tegen Richmond. Het was een bloedspannende wedstrijd want Adelaide stond een groot deel van de wedstrijd achter maar won uiteindelijk toch. Ik had er iets van gezien op televisie en het was een leuke wedstrijd. Karla heeft ervan genoten.

Ik heb ondertussen de kinderen onder mijn hoede genomen. De volgende ochtend begon Julian helaas al om vijf uur te roepen dat hij wakker was, waarmee hij ook Tristan wakker maakte. Dus gingen ze samen roepen dat ze al wakker waren. Ik heb ze nog een paar keer kunnen vertellen dat het te vroeg was maar de nachtrust was toch wel om zeep. De kinderen waren zelf ook erg moe en chagrijnig, net als wij. "Slaap dan wat langer" zou je denken maar zo werkt dat blijkbaar niet.

Ik had me op zondag helemaal in fietskledij gehesen en toen ik de deur uitging regende het. Ik weer naar binnen, maar niet veel later brak het zonnetje weer door en ben ik dus toch gegaan. Om binnen tien kilometer kletsnat te regenen en na 45 kilometer verkleumd weer thuis te komen. Nou ja, het is ook wel winter. Het zag er steeds zo dreigend uit dat Karla maar besloot niet op haar gloednieuwe racekarretje te gaan zitten. Totdat ook zij erin trapte en vond dat het er wel erg zonnig uitzag op gegeven moment.

Julian had zijn complete middagslaapje gemist, hij had alleen maar geroepen en was steeds uit zijn bed gegaan om spullen te pakken, zijn vloerkleed op te rollen en dat soort zaken. Nadat ik zijn grote bed teruggesluisd heb voor zijn ledikantje (waar hij niet zelf uitkan) ben ik met de kinderen gaan spelen met playdough. Voor wie het niet weet: dat is speelklei die afgrijselijke troep maakt en die de kinderen zat zijn zodra alles onderzit. We kunnen slechts hopen dat de uitvinder een passende straf heeft gekregen. Karla kreeg ondertussen na acht kilometer een lekke band, dus ze gooide haar nieuwe fiets in de berm en ging op een andere verder. O nee, ik ben in de war met de Tour de France die we nu elke avond kijken, opgenomen van de nacht ervoor. Ze belde me omdat ze haar band er niet afkreeg. Ik dus gauw de klei weer terug in de potjes en de kinderen in de auto geladen. Toen we aankwamen had ze de band er wel af, maar de nieuwe er nog niet op. Vrijwel meteen begon het ook te regenen, dus we hebben de fiets achterin gegooid en zijn naar huis gegaan.

Tristan is lekker nieuwsgierig aan het worden en denkt ook over van alles na. Zo hebben we hem lang geleden al verteld dat als het regent, de wolken water laten vallen. Nu vroeg hij: "Papa, hoe komt het water in de wolkjes?". Daar kan ik wel van genieten. Dingen uitleggen aan kinderen is hartstikke leuk. Ook verraste hij ons door opeens na de Nederlandse tien door te tellen in het Engels, we wisten niet dat hij dat kon. De volgorde was niet helemaal goed (eightteen kwam nogal vaak langs) maar toch.

Ook van Julian hebben we dus intens genoten deze week, behalve als hij wakker was. Dan was het gewoon echt helemaal niet leuk meer, ik heb letterlijk met hoofdpijn rondgelopen de afgelopen week door die, eh, schat. Net toen we na een paar dagen bij het postkantoor gingen informeren wat het kost om een pakketje van zo'n vijftien kilo naar Nederland te sturen ging het wat beter en in de tweede helft van de week heeft hij ook wel weer wat schattige momenten gehad. Wat wel grappig is: als Tristan mag kiezen wat er op televisie is als ze uit de creche komen is het vaak Buurman & Buurman. En als Julian mag kiezen is het vaak de DVD van de Veldmuis, de Arnhemse creche. Topfavoriet zijn daarbij "Jaarfeest" (hier bekend als "sproeier") en Zwarte Piet (door Julian "dag dag dag" genoemd, naar het afscheidsliedje).

Op het werk gaat het goed, ik leer een hoop over Australische belastingen en doe al steeds relevantere dingen. Vandaag had ik mijn eerste company lunch, elke eerste vrijdag van de maand koken drie collega's lunch voor het hele bedrijf. Deze keer was de beurt aan Filippino's en ik heb dus heerlijk Aziatisch gegeten. Het valt niet mee maar de rest van de week heb ik alle koekjes en ander lekkers laten staan.

Op de golfclub hebben we weer lekker zitten kletsen, ik merk wel aan mijn Engels dat ik dat ook op het werk wat vaker doe nu. Op gegeven moment viel Tristan bij mij op schoot in slaap en vanaf toen heb ik met een zoutzak rondgelopen. Maar wel een lekker warme met armpjes om je heen.

[Bekijk foto's](#)